

Πυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὡς ἴμιν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ,
 μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἔτι
 οὐκ ἔστιν ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ἦ γέρον,
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἐκόμησιν τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ὀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,

ψάμην. Vgl. Kr. I § 57, 3, 1. **18.** Ueber das proleptische Prädikat σαφῆ Kr. II § 57, 4, 1, Curtius 361, 10 Anm. 1, Koch 69, 1, 2. **19.** Ueber den materialen Gen. ἄστρον („Sternennacht“) in qualitativer Bedeutung Kr. II § 47, 8, 2 — ἐκλ. intransitiv (deficere). **20.** Das Wort ἐξοδοιπορεῖν kennzeichnet die unangenehme Ueberraschung solchen Dazwischentretens. **21** f. ξυναπ. (intransitiv) λόγ., mit Reden in Beziehung treten. — ἔτι οὐκ, οὐκέτι wie O. Tyr. 24 u. ö. **24** γεγώς dichterisch nach σαφῆ σ. φαίνεις wie in Prosa nach σαφέσι σημείοις φαίνει. Vgl. Kr. I § 56, 7, 5. **26.** ἐν τ. δεινοῖς· ἐν τοῖς πολέμοις (Schol.). **27.** ὡσαύτως δὲ lebhaft, als ob nicht ὥσπερ vorausginge. Ebenso οὕτω δὲ Trach. 116 nach ὥστε. Vgl. O. Tyr. 1267. **28.** ἔπεσθαι ἐν πρώτοις (wie ἔπεσθαι μετὰ πρώτων, ἀμὰ πρώτοις, mit den ersten gehen, in erster Reihe stehen) muß als ein allgemeiner, militärischer Ausdruck betrachtet werden. **31.** μεθάρμοσον, ἐπανόρθωσον zur Motivierung der Exposition. **34.** δίκας ἀροίμην (aor.), in Prosa δίκην λάβοιμι. Δίκας ἀρέσθαι πατρὶ wie τιμωρεῖν πατρί.